

שנאמרים דברי תורה, הקדוש ברוך הוא וכונת ישראל שם ומקשיבים להם. ואז אוטו עץ של טוב ורע, בשעה שהולכים משם ומקשיבים לאותם דברים, אותו צד הטוב מתגבר ומתעלה למעלה, והקדוש ברוך הוא עם כונת ישראל מטערים באותו טוב, ואלה הם בעליך של אותו טוב.

זקן זקן, אתה אמרת דברים אלו ולא ידעת אם הקדוש ברוך הוא באנן, ואם אלה שעומדים באנן ובאים לדברים האלה. אל תפחד, זקן, שהרי היה בכמה קרבנות של גברים חזקים ולא פחדת, ועכשו אתה פוחד? אמר דבריך, שהרי וראי באנן הקדוש ברוך הוא עם כונת ישראל, ואשריהם הם אלה שפאנן. ואם לא כך, לא יניינו פוגשים אותם ולא התחלנו בדברים הללו. אמר דבריך, זקן, אמר ללא פחד.

פתח ואמר, (מלחים כד) ה' אלהי גדר פאוד הוד והדר לבשת. ה' אלהי - זו ראשית האמונה, עליית המחשבה והכוונות הבה, סוד אחד בלבד פרוד. גדרת - זו הריאת ה, היום הראשון ואותם ימים עתיקים, צד קימין. מאד - וזה צד השמאלי.

הוד והדר לבשת - אלו שני בדי ערבות. עד באנן, פיוון שהגיע לתוך עין החיים, נטמן ולא התעללה להיות במנין משום אותו מאד. מה זה מאד? השמאלי, של הענפים שלמטה ובכל ענף מר אחד. ולכן נטמן אותו עץ החיים ולא רצה להיות במנין זה, עד שתזר במו מקדם ושבח בינו אחר.

ואמר, עטה אור בשלום - זו ראשיתו (של האור) של הימים הראשונים. נוטה שמיים - באנן בכלל

בריך הוא וכונת ישראל אינון הבא. דהא בכל אחר דמלין דאוריתא אמרין, קדשא בריך הוא וכונת ישראל אינון פמן, וציתו אינון מלין, ההיא דאולין מפמן, וציתו אינון מלין, קדשא סטרא דטוב אתגבך, ואסתלק לעילא, וקדשא בריך הוא וכונת ישראל מעתך בההוא טוב, ואלין אינון בעליך דההוא טוב. סבא סבא, את אמרת מלין אלין, ולא ידעת אי קדשא בריך הוא הבא, ואי אלין דקיימי הבא זכאי למלין אלין. לא תدخل סבא, דהא הוית בכמה קרבין דגרין פקייפין, ולא דחילת, והשתא אנת דחיל, אימא מילך, דהא ודאי הבא איהו קדשא בריך הוא וכונת ישראל, זכאי אינון אלין דהבא. ואי לאו ה כי, לא אערענא בהו, ולא שרינא באליין מלין. אימא מלולך סבא, אימא בלא דחילו. פתח ואמר, (מלחים כד) יי' אלהי גדרת מאד הוד והדר לבשת. יי' אלהי: דא שירوتא דמיהימנותא, סליקו דמחשבה, ועלמא דאתמי, רוזא חדא בלא פרודא. גדרת: דא שירותא, יומא קדמאה, ואינון יומין עפיקין, סטרא דימינא. מאד: דא הוא סטרא דשמאלא.

הוד והדר לבשת: אלין טרין בדי (ווייחי רב"ב) ערבות. עד הבא, פיוון דמתא לגו אילנא דחמי, אתטפר, ולא אסתלק (ס"א ולא בע) למחיי במניינה, בגין ההוא מאד. מאי מאד. שמאלא, דכל ענפיין דلتתא ובכללא ענפה מרירא חדא. ועל דא אטטפר ההוא אילנא דחמי, ולא בעא למחיי במניינה דא, עד דהדר במליך דמין, ושבח בגוונא אחרא. ואמר, עטה אור בשלום דא שירוטא (לאור) (ד"ח נ"ב) יומא קדמאה. נוטה שמיים,